
Kyrkomötet

Motion 2021:15

av Kjell O Lejon och Berth Löndahl

Medlemskapet i ACT Alliance

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att

1. snarast möjligt avsluta programmet Interreligiös praktik för fred – en värld av grannar,
2. i lämpliga former påbörja en avveckling av medlemskapet i ACT Alliance.

Motivering

Genom att Svenska kyrkan lade ner organisationerna Svenska kyrkans mission och Lutherhjälpen och har ersatt dessa organisationers tidigare arbete med medlemskap och arbete i ACT Alliance ram har Svenska kyrkan godtagit den senare organisationens inriktning att inte verka för ”proselytism”, det vill säga att i kyrkans arbete inte aktivt verka för att människor ska komma till tro på Jesus Kristus som världens frälsare om de bekänner sig till annan trosinriktning eller livsåskådning. Man accepterar därmed att Jesu missionsbefallning inte ska tillämpas i kyrkans arbete inom ACT:s ramar. Medlemskapet rimmar också illa med kyrkoordningens andra avdelning, där det beskrivs att Svenska kyrkans församlingars arbete har syftet ”att människor ska komma till tro på Kristus och leva i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbreddas och skapelsen återupprättas.” Detta syfte bör ju rimligen även gälla det arbete som sker via den organisation som idag framträder på Svenska kyrkans nationella nivå. Vidare beskrivs i kyrkoordningens Första avdelningen: Svenska kyrkan som evangelisk-lutherskt trossamfund, att kyrkan ”bekänner en enda Gud – Fadern, Sonen och den heliga Anden – som skapar, frälser och ger liv. Svenska kyrkan är en del av den världsvida kyrkan och delar den kristna bekännelsen och lovsången till en treenig Gud. Kyrkans centrum och livskälla är Jesus Kristus och evangeliet om honom. Evangeliet leder människan till gemenskap med Gud.” Samtidigt som denna bekännelse till Jesus Kristus inte kan ljuda, eftersom den, tillsammans med Jesu missionsbefallning, både implicit och explicit kallar andra människor till efterföljelse och kristen tro, samverkar Svenska kyrkan i En värld av grannar direkt eller indirekt med Islamic Relief Worldwide (vars anställda ska bedriva muslimsk missionsverksamhet och är en organisation med extremt antisemitisk hållning. Statsbidrag till organisationen har stoppats i såväl Tyskland, Frankrike och Nederländerna, men prioriteras av Sida(!)), Muslim Aid och The Muslim Cultural Heritage Center, den senare liktydlig med Al-Manaarmoskén i London, som är en av de mest radikala moskéer i England och varifrån flera IS-terrorister rekryterades. Muslim Aid och Muslim Relief har åtminstone personella kopplingar till Muslimska brödrskapet. Så har för övrigt även Ibn Rushd, som avknoppats från Sensus, i vilken Svenska kyrkan är en huvudman. Sensus har även verkat som mentorförbund till Ibn Rushd, som i sin tur har personalunioner med

företrädare för den numera nerlagda Sveriges unga muslimer, som på grund av att man inte uppfyllde demokratiska kriterier av Kammarrätten framtogs rätten till statsbidrag och tilldömdes ett skadestånd på miljonbelopp. Vidare samverkade de med Muslimska familjeveckan, som under tio års tid regelbundet bjöd in företrädare för Muslimska brödraskapet. Personella och ideologiska kopplingar finns även till Islamiska förbundet, som genom personalunioner med medlemmar som ingår i radikala muslimska miljöer, som arbetar för en islamisering av Europa.

Svenska kyrkan vill skapa dialog och förutsättningar för fred, vilket naturligtvis är eftersträvarsvärt. Men de samverkansparter som finns med i sammanhangen har kopplingar till personer som i ord och handling samtidigt inte verkar för fred eller fulla demokratiska rättigheter. Bättre för en religionsdialog synes vara att genomgående tydligt markera Svenska kyrkans identitet, utifrån dess bekännelse till Jesus Kristus som världens frälsare, samt att deklarerat en vilja att fortsätta en dialog, men med förutsättningar som ”öppna kort” och ”på lika villkor” klargjorda, än att föra en dialog med partners som har ”dubbel bokföring” både när det gäller fredsfrågan, demokratifrågan och önskad islamisering av Europa.

Det bör alltså noteras att det som inte inbegrips i denna motions intention är att avsluta religionsdialogen med andra religionsföreträdare. Vidare: motionärerna är inte heller emot, utan varma förespråkare av olika typer av diakonal hjälp eller akut hjälp till utsatta människor – oavsett dessa människors livsåskådning, det vill säga internationellt arbete som ofta förekommer i den tidigare Lutherhjälpens verksamhet.

Det som avses är att Svenska kyrkan:

- dels bör sluta samverka eller teologiskt anpassa sig till islam, som anser att tron på en treenig Gud (jfr kyrkoordningens inledning, samt kyrkoordningens 1 kap, 1§) är en hädelse, som avvisar tanken på den genuint bibliska och evangelisk-lutherska bekännelsen att vi genom tron på Jesus Kristus är frälsta av nåd, och dessutom avvisar tanken på att Jesus Kristus dog och uppstod för vår skull, alltså tre fundament i klassisk kristen tro. I dessa och vad avser många fler teologiska grundsatsar skiljer sig Svenska kyrkans tro från muslimsk tro deklarerad av Muhammed och genom Koranen. Det är därför också teologiskt grundlöst att försöka sammanlänka judeo-kristen och muslimsk profettradiation, som givits exempel på. Detta senare är inte religionsdialog, som fortsatt bör utövas, utan till synes ett försök till anpassning till en synkretistisk hållning, främmande för det som redovisas i Svenska kyrkans bekännelseskrifter,
- dels inte bör vara medlem i en organisation som förhindrar att dess grundläggande syfte medvetet hindras genom ett förbud att i klassisk och apostolisk mening missionera för att människor ska nås av evangeliet om att Jesus Kristus är världens frälsare.

Medlemskap i ACT Alliance, som förhindrar traditionell missionsverksamhet med ett fokus på Kristusbekännelse och Kristusefterföljelse, och parallell samverkan med företrädare som aktivt förespråkar islamisering av Europa (även sedan 2011 genom avlöning av imam vars uppgift, enligt imamens egen utsago, är att sprida muslimsk tro [Fryshusetfallet]) står helt enkelt i motsats till Svenska kyrkans mest grundläggande uppgift om att sprida evangeliet om Jesus Kristus. Vi påminns till slut dessutom om det som tydliggörs i kyrkoordningen, nämligen att den kristna kyrkans ”grundläggande tro, bekännelse och lära som Svenska kyrkan står för ska komma till uttryck i allt vad kyrkan gör och säger. Kyrkan förutsätter att de som företräder kyrkan delar kristen tro och kristet liv. Kyrkans uppgift är att för alla klargöra vad dess tro, bekännelse och lära innebär.”

Linköping den 21 juni 2021

Kjell O Lejon (FK)

Berth Löndahl (FK)